

27 d'Abril: La Mare de Déu de Montserrat, patrona principal de Catalunya

Text de l'Evangelí (Lc 1,39-47): Per aquells dies, Maria se n'anà de pressa a la Muntanya, en un poble de Judea, va entrar a casa de Zacaries i saludà Elisabet. Tan bon punt Elisabet va sentir la salutació de Maria, l'infant va saltar dins les seves entranyes, i Elisabet quedà plena de l'Esperit Sant. Llavors cridà amb totes les forces: «Ets beneïda entre totes les dones i és beneït el fruit de les teves entranyes! (...)». Maria digué: «La meva ànima magnifica el Senyor, el meu esperit celebra Déu que em salva».

La Mare de Déu de Montserrat, patrona principal de Catalunya

P. Abat Dom Josep Mª SOLER OSB Abat de Montserrat

(Barcelona, Espanya)

Avui, els pelegrins que pugen a la nostra muntanya de Montserrat vénen a visitar Santa Maria. Porten amb ells les joies i les esperances, les penes i les angoixes de la seva vida, de la seva família, de la comunitat on viuen la pròpia fe. El pelegrinatge és com una metàfora de la vida. Sortim de casa, fem camí —sovint amb esforç i abnegació—, però caminem amb joia i amb decisió perquè sabem que al final ens espera Algú.

I, amb tot, arribat a Montserrat, davant la imatge venerable de Santa Maria, el pelegrí s'adona que en realitat és la Mare de Déu qui el visita a ell. Maria ens surt a l'encontre en el més profund del nostre cor. Ve “decididament” a visitar-nos per portar-nos el seu Fill Jesucrist i anunciar-nos que Déu ens ha estimat tant que ens ha donat el seu Fill per a rescatar-nos de la mort.

—Nosaltres hem de ser, també, “visitació” per als qui trobem pel camí de la vida.